

Sygn. akt III KK 286/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)

SSN Paweł Wiliński

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **P. R. M.**,

w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 7 maja 2020 r.,

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Ministra Sprawiedliwości –
Prokuratora Generalnego,

od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 26 lipca 2017 r., sygn. akt V Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 kwietnia 2017 r.,
sygn. akt IX K (...),

1) uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w L. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym;

2) obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W dniu 12 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy w L. wydał wobec P. R. M. wyrok łączny o sygn. IX K (...), którym połączył kary wymierzone wobec skazanego następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 lipca 2012 r., wydanym w sprawie IX K (...), za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnione w okresie: od dnia 2 sierpnia 2011 r. do dnia 27 lutego 2012 r. Tym wyrokiem wymierzono skazanemu karę jednego roku pozbawienia wolności, której wykonanie, na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k., warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący cztery lata. Na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę grzywny w wymiarze dwudziestu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę dziesięć złotych.

2. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 9 grudnia 2015 r., wydanym w sprawie IX K (...), za przestępstwo z art. 276 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w styczniu 2015 r., daty dziennej bliżej nie ustalonej; tym wyrokiem orzeczono karę trzech miesięcy pozbawienia wolności; według informacji zawartej w części wstępnej wyroku łącznego, orzeczona kara pozbawienia wolności miała być wykonywana w okresie od dnia 12 sierpnia 2017 r. do dnia 10 listopada 2017 r.;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 stycznia 2016 r., wydanym w sprawie IX K (...), za przestępstwa:

- z art. 207 § 1 k.k., popełnione w okresie: od czerwca 2014 r., daty dziennej bliżej nieustalonej, do dnia 23 grudnia 2014 r., za które wymierzono karę jednego roku pozbawienia wolności;

- z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 23 grudnia 2014 r., za które wymierzono karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności;

- z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie od 19 do 20 listopada 2014 r., za które wymierzono karę jednego roku pozbawienia wolności;

- na mocy art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzone skazanemu kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną wymierzono mu karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności (według części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego orzeczona kara łączna pozbawienia wolności

wykonywana była w okresie: od dnia 17 lutego 2017 r. do dnia 12 sierpnia 2017 r.; inne ustalenia wynikają z k. 35 i 43 verte akt o sygn. IX K (...)).

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 października 2011 r., wydanym w sprawie IX K (...), za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Orzeczono nim karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący trzy lata; na mocy art. 71 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę grzywny w wymiarze sześćdziesięciu stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę dziesięć złotych; według informacji zawartej w zaskarżonym kasacją wyroku łącznym, orzeczona kara grzywny wykonana została z dniem 5 kwietnia 2016 r.

5. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w L., z dnia 17 lutego 2016 r., wydanym w sprawie IX K (...) [w wyroku łącznym błędnie podano sygnaturę tej sprawy, wskazując na sprawę IX K 754/15 - wyjaśnienie Sądu Najwyższego], orzekającym kary łączne:

- dwustu stawek dziennych grzywny (przy ustaleniu wysokość jednej stawki grzywny na kwotę 10 zł), z połączenia kar jednostkowych, orzeczonych przez Sąd Rejonowy w L. w sprawach: IX K (...), IX K (...) i IX K (...),
- trzech lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, z połączenia kar jednostkowych, orzeczonych przez Sąd Rejonowy w L. w sprawach: IX K (...), IX K (...), IX K (...), IX K (...) i IX K (...); orzeczona kara łączna grzywny wykonywana będzie w okresie: od dnia 10.03.2028 r. do dnia 21.04.2028 r. [w wyroku łącznym błędnie podano datę początkową wykonywania tej kary grzywny na 10.03.2018; z k. 44 verte, k. 46 akt sprawy o sygn. IX K (...) wynika, że jest to data 10.03.2028 r. – wyjaśnienie Sądu Najwyższego], zaś orzeczona kara łączna pozbawienia wolności wykonywana będzie w okresie: od dnia 10 listopada 2017 r. do dnia 21 lipca 2020 r.

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w L., z dnia 26 stycznia 2016 r., wydanym w sprawie IX K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w L., z dnia 10 czerwca 2016 r., wydanym w sprawie V Ka (...), za:

- przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w dniu 25 lipca 2010 r., za które orzeczono karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności;
 - ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnionych w okresie: od dnia 7 lutego 2011 r. do dnia 14 września 2011 r., za które orzeczono karę dwóch lat i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności;
 - przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w nocy z 16 na 17 sierpnia 2011 r., za które orzeczono karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności;
 - przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w nocy z 4 na 5 sierpnia 2011 r., za które orzeczono karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności;
 - na mocy art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności połączono i jako karę łączną orzeczono wobec skazanego karę trzech lat pozbawienia wolności; orzeczona kara łączna pozbawienia wolności wykonywana będzie w okresie: od dnia 21 lipca 2020 r. do dnia 19 lipca 2023 r.
7. wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 29 kwietnia 2016 r., wydanym w sprawie IX K (...), zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w L., z dnia 21 września 2016 r., wydanym w sprawie V Ka (...); za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnionych w okresie: od dnia 11 stycznia 2015 r. do dnia 30 kwietnia 2015 r., za które orzeczono karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności wykonywana będzie w okresie: od dnia 19 lipca 2023 r. do dnia 14 stycznia 2026 r.
8. wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 10 marca 2016 r., wydanym w sprawie II K (...), za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k., popełnione w dniu 2 lipca 2008 r., za które orzeczono karę dwóch lat pozbawienia wolności; orzeczona kara pozbawienia wolności wykonywana będzie w okresie: od dnia 14 stycznia 2026 r. do dnia 14 stycznia 2028 r.

W części dyspozytywnej wyroku łącznego Sąd Rejonowy w L. „na mocy art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k.” wymierzył skazanemu karę łączną czternastu

lat pozbawienia wolności. Z mocy art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wyżej kary łącznej Sąd ten zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności: od dnia 13 marca 2012 r. do dnia 15 marca 2012 r., w dniu 23 maja 2012 r., od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia 25 grudnia 2014 r., od dnia 9 stycznia 2015 r. do dnia 10 stycznia 2015 r., od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia 24 stycznia 2015 r., w dniu 5 lutego 2015 r., w dniu 7 kwietnia 2015 r., oraz od dnia 6 maja 2015 r. do dnia 21 kwietnia 2017 r. - godzina 8:25. Z mocy art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie podlegające łączeniu wyroki pozostawiono do odrębnego wykonania. Ponadto Sąd orzekł o kosztach postępowania.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, kwestionującej wysokość orzeczonej kary łącznej, Sąd Okręgowy w L. w dniu 26 lipca 2017 roku, sygn. akt V Ka (...) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Sąd II instancji nie sporządził pisemnego uzasadnienia wyroku.

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanego wywiódł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny, zarzucając mu „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 433 § 1 k.p.k. w związku z art. 440 k.p.k., polegające na przeprowadzeniu wadliwej kontroli odwoławczej i utrzymaniu w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku sądu I instancji pomimo tego, że zapadł on z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu art. 410 k.p.k. polegającym na pominięciu przez Sąd wynikających z materiału dowodowego i mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności co do przebiegu postępowań wykonawczych wobec skazanego P. R. M. w sprawach Sądu Rejonowego w L. o sygn. akt IX K (...) oraz o sygn. akt IX K (...) i w konsekwencji błędnym przyjęciu, że orzeczone wyżej wymienionymi wyrokami kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania są w dacie wydania wyroku łącznego możliwe do wykonania, w następstwie czego doszło do wadliwego, bo z rażącym naruszeniem art. 85 § 2 k.k. w zw. z art. 75 § 4 k.k., objęciu karą łączną pozbawienia wolności, jednostkowej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat próby wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 października 2011 r., sygn. akt IX K (...), i jednostkowej kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres czterech lat próby, wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 lipca 2012 r, sygn. akt IX K (...), pomimo tego, że upłynęły terminy umożliwiające zarządzenie ich wykonania, a tym samym kary te nie podlegały wykonaniu i łączeniu, co zobowiązywało Sąd odwoławczy do orzekania poza granicami podniesionych zarzutów i wydania wyroku łącznego z pominięciem wyżej wymienionych wyroków.”

Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w L. i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Na początku wskazać należy, że z dniem 1 lipca 2015 r. przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego uległy zmianie na mocy przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396). Zgodnie z brzmieniem przepisu przejściowego, tj. art. 19 ust. 1 tej ustawy, przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (czyli kodeksu karnego), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Taka właśnie sytuacja (potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu 30 czerwca 2015 r.) zaistniała w rozpatrywanej sprawie. W rezultacie Sąd Rejonowy wymiar kary łącznej ukształtował w oparciu o reguły obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 r., co nie zostało zakwestionowane w kasacji.

Zgodnie z art. 85 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r., podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne, o których mowa w art. 85 § 1 k.k. Zatem koniecznym warunkiem orzekania kary łącznej jest to, aby łączone kary lub kary łączne podlegały wykonaniu. Niezbędne jest to, by kary te na dzień orzekania kary łącznej mogły być wykonane w całości lub w części, w sposób

określony dla danej kary w Kodeksie karnym wykonawczym (D. Kala, M. Klubińska, *Kara łączna i wyrok łączny*, Kraków 2017, s. 59). Co do konieczności spełnienia tego wymogu dla orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym nie ma też wątpliwości w orzecznictwie. W szczególności wskazuje się, że nie jest prawidłowe wydanie wyroku łącznego obejmującego wyrok jednostkowy, którym wymierzona kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w czasie orzekania w przedmiocie wyroku łącznego nie była zarządzona do wykonania i nigdy do wykonania nie może zostać wprowadzona (por. m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2018 r., III KK 686/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2018 r., III KK 99/18; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2017 r., IV KK 363/16; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 4 października 2017 r., II AKa 298/17). Słusznie wskazuje się, że przyjęcie odmiennego stanowiska prowadziłoby do sytuacji, w której jednostkowa kara pozbawienia wolności niepodlegająca wykonaniu w żadnych okolicznościach, faktycznie zostaje wprowadzona do wykonania, chociaż nie w pierwotnej postaci, przez objęcie jej wyrokiem łącznym orzekającym bezwzględną karę pozbawienia wolności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2018 r., III KK 686/18).

Z treści wyroku łącznego Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 kwietnia 2017 r. wynika, że dotyczył on m.in. wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 października 2011 r., sygn. akt IX K (...), oraz wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt IX K (...).

Pierwszy z wymienionych wyroków uprawomocnił się w dniu 18 października 2011 r. (k. 122 akt o sygn. IX K (...)). Orzeczona tym wyrokiem kara 10 miesięcy pozbawienia wolności została warunkowo zawieszona na okres 3 lat tytułem próby (k. 122 - 123 – akt IX K (...)) Sądu Rejonowego w L.). Zgodnie z art. 75 § 4 k.k. zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. W tym przypadku zarządzenie wykonania kary było możliwe do dnia 18 kwietnia 2015 r. Zatem w dniu wydania wyroku łącznego, tj. 12 kwietnia 2017 r., zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem wydanym w sprawie IX K (...) nie było już dopuszczalne. Jak trafnie wskazano w kasacji, możliwość objęcia tego wyroku wyrokiem łącznym rozważał już Sąd Rejonowy w L. wydając w dniu 17 lutego 2016 r. wyrok łączny w sprawie IX

K (...) (kara łączna orzeczona tym wyrokiem łącznym weszła w skład kary łącznej orzeczonej zaskarżonym kasacją wyrokiem łącznym). Ostatecznie w sprawie tej karą łączną objęto jedynie karę grzywny orzeczoną wyrokiem w sprawie IX K (...), zaś w pozostałym zakresie wyrok ten miał podlegać odrębnemu wykonaniu. Na marginesie należy zauważyć, że w części wstępnej zaskarżonego wyroku podano dwie sprzeczne ze sobą informacje. Z jednej strony stwierdza się w nim, że kara grzywny orzeczona wyrokiem w sprawie IX K (...) została wykonana z dniem 5 kwietnia 2016 r., z drugiej zaś strony z wyroku łącznego wydanego w sprawie IX K (...) wynika, że kara grzywny orzeczona wyrokiem wydanym w sprawie IX K (...) została objęta karą łączną orzeczoną w sprawie IX K (...). Nie ma to jednak znaczenia dla ustalenia zasadności zarzutów kasacyjnych.

Drugi ze wskazanych w kasacji wyroków uprawomocnił się w dniu 26 lipca 2012 r. (k. 49 – akt IX K (...) Sądu Rejonowego w L.). Orzeczona kara roku pozbawienia wolności została zawieszona na 4 lata tytułem próby. W tym wypadku, zgodnie z art. 75 § 4 k.k., zarządzenie wykonania kary było dopuszczalne do dnia 26 stycznia 2017 r. Możliwość objęcia wyrokiem łącznym także tego wyroku była rozważana w sprawie IX K (...), w której wydano wyrok łączny w dniu 17 lutego 2016 r. Jednak ostatecznie postępowanie w tym zakresie umorzono na podstawie art. 572 k.p.k. Już wówczas Sąd Rejonowy dostrzegł, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, orzeczona wyrokiem wydanym w sprawie IX K (...), nie może podlegać wykonaniu. Uzasadniając decyzję o umorzeniu postępowania w tym zakresie (kary orzeczonej w wyroku w sprawie IX K (...)), stwierdził, że kara ta faktycznie nie podlega wykonaniu, co stanowi przeszkodę do objęcia jej karą łączną orzeczoną wyrokiem łącznym.

Dodać należy, że na skutek orzeczenia zastępczej kary pozbawienia wolności za grzywnę orzeczoną wyrokiem wydanym w sprawie IX K (...) skazany ma odbywać karę 9 dni pozbawienia wolności jako zastępczą (wynika to z akt sprawy IX K (...), brak numeracji karty, oraz z akt sprawy IX Ko (...)). Z tego też powodu w chwili wydania wyroku łącznego przez Sąd Rejonowy w tej sprawie nie doszło jeszcze do zatarcia skazania w myśl art. 76 § 1 k.k. Nie zmienia to jednak ustalenia, że chociaż nie nastąpiło zatarcie przedmiotowego skazania również w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności, to wobec upływu terminu

określonego w art. 75 § 4 k.k. wykonanie tej kary nie mogło być zarządzone po 26 stycznia 2017 r. Tym samym brak było warunków do objęcia jej węzłem kary łącznej (por. m.in.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2018 r., III KK 686/18).

Sąd Rejonowy dysponując między innymi aktami głównymi sprawy o sygn. IX K (...), które zaliczył w poczet materiału dowodowego (k. 108 v. – protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2017 r.), oraz danymi z Krajowego Rejestru Karnego nie poczynił jednak prawidłowych ustaleń co do stanu postępowania wykonawczego w sprawach o sygn. akt IX K (...) oraz o sygn. akt IX K (...), nie dostrzegając treści art. 75 § 4 k.k. Na marginesie zauważyć należy, że w aktach sprawy brak jest odpisu wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 10 października 2011 r., sygn. akt IX K (...), zaś z protokołu rozprawy z dnia 3 kwietnia 2017 r. nie wynika również by Sąd ten zaliczył w poczet materiału dowodowego odpis tego wyroku. Tymczasem wyżej wymienione kary pozbawienia wolności orzeczone z zastosowaniem dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, nie zostały zarządzone do wykonania, co nie zostało dostrzeżone zarówno przez Sąd Rejonowy, jak i dokonujący kontroli odwoławczej Sąd Okręgowy w L.. Wobec tego podniesiony w kasacji zarzut naruszenia art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. powiązany ponadto ze wskazaniem na naruszenie art. 410 k.p.k. i art. 85 § 2 k.k. jest oczywiście zasadny.

Ponadto trafnie zauważa skarżący, że Sąd II instancji nie dostrzegł, iż Sąd I instancji wydając wyrok łączny błędnie ograniczył się do wskazania jako podstawy łączenia kar jedynie przepisów „art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k.”, podczas gdy przepis art. 91 § 2 k.k. nie może stanowić samoistnie podstawy wymiaru kary łącznej. Odsyła on bowiem do odpowiednio stosowanych przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego. W przypadku łączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych za dwa lub więcej ciągów przestępstw, albo za ciąg przestępstw oraz inne przestępstwa, podstawą prawną wymiaru kary łącznej powinny być przepisy art. 91 § 2 k.k., art. 86 § 1 k.k., a także art. 85 § 1 i 2 k.k.

W konsekwencji, w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia wskazanych w zarzucie kasacji przepisów. Sąd odwoławczy dokonując kontroli odwoławczej, nie wyszedł poza granice sformułowanych w apelacji zarzutów i

dopuścił do uprawomocnienia się wyroku rażąco niesprawiedliwego, wydanego z rażącym naruszeniem art. 85 § 2 k.k. Skazanemu wymierzono karę łączną 14 lat pozbawienia wolności, podczas gdy suma podlegających łączeniu kar, oczywiście przy prawidłowym zastosowaniu art. 85 § 2 k.k., wyniosła 12 lat i 9 miesięcy.

Ponownie orzekając w sprawie Sąd Okręgowy na nowo rozpozna wniesioną apelację, bacząc jednocześnie, aby ukształtowanie kary łącznej w wyroku łącznym, spełniało wymogi art. 85 § 2 k.k. i nie prowadziło - uwzględniając już odbytą karę - do pogorszenia sytuacji skazanego.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 638 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.